

Anne Scheller

Pabėgimo mokykla

BURTŲ KNYGA

ESCAPE
SCHOOL

Iš vokiečių kalbos vertė

Zita Baranauskaitė-Danielienė

LIETUVOS RAŠYTOJŲ SĄJUNGOS LEIDYKLA

Taukšt taukšt taukšt... aidi tavo žingsniai laiptais.
Kone nejauku. Beveik visi Epuštauškio internato
mokiniai lauke.

Taukšt kaukšt, taukšt kaukšt... atsklinda iki tavęs
kažkieno žingsniai. Puiku, štai ateina Anė ir Tomas!
Nudžiugę supliaukši.

– Ei, žmonės, – sakai. – Ką veikiat?

– Mums reikia į biblioteką, – sako Anė.

– Namų darbai, – atitaria Tomas.

– Ir Kata su jumis? – klausi.

Perbrauki minkštutėlę ratiluotą Tomo naminio
gyvūno uodegą. Puikus jausmas, Kata tuoj
pradedą murkuoti.

Tamsiu koridoriumi keturiese žingsniuojate
bibliotekos link.

Jums priešpriešiais ateina trys žmonės.
– Sveiki! – linkteli Anė.
– Ir jums tą dieną, – burbteli ūkvedys Vilna.
Jis visad toks rūškanas.
– Viskas aišku? – klausia Tomas.
– Viskas super! – sako septintokas Artiomus
ir iškelia nykštį.
Mažoji Nora, pirmokė, jam antrina.
– Nunešėm knygas į biblioteką, – nerimastingai
sako. – Tada padėjome tvarkyt palėpę.
Man patinka padėti! Ypač tau, pone Vilna.
Dabar jau net ir niurzga ūkvedys iškelia nykštį.
Pakylat laiptais iki bibliotekos durų.
Tomas ir Anė rankiojas knygas namų darbams.
Tu slampinėji palei lentynas. Ėgi, knyga ant
grindų. Pakeli. Dar kiek toliau užkliūvi už
knygos atramėlės. Pasukęs už lentynos –
amo netenki.

– Ane, Tomai, ateikit! – sušunki sunerimęs.
Juodu atlekia. Kata, peršokusi lentyną, nutupia
Tomui ant peties.
– Kas čia nutiko? – burbteli Anė.
– Kad ir kas, bet dabar čia visiška netvarka, –
sako Tomas.
Kata miaukteli, kone kaip katė. Ji tupi ant grindų.
Tomas įdėmiai žvelgia į savo naminį gyvūną:
Tomo tėtis – zoologijos sodo direktorius, tad apie
katinius lemūrus ir kitus gyvūnus jis daug žino.
Tomas tau jau sakė, kad Kata geba skleisti kuo
įvairiausius garsus – tai jos kalba. O dabar jis sako:
– Jei Kata šitaip miaukia, vadinasi, ji sunerimus.
Manau, ką nors aptiko. Ją nepaprastai domina
vienas iš trijų knygos lapų. Bet kuris gi? O tu ar
numanai?
Tu mėsliai linkteli.
– Manau, Katos takas yra tam tikros formos.

KURIS KNYGOS LAPAS - 1, 2

AR 3 - JUMS PAGELBĖS?

PIEŠTUKU NUŽYMĖK KATOS TAKĄ -
IR SUŽINOSI.

Pakeli Katos aptiktą lapą. Atrodo senas ir kažin kodėl svarbus. Anė pastveria jį iš tavęs ir skaito:
– Šiurpai Epuštauškio mokykloje...

TAŲ KNYGOS LAPĄ RASI PAČIAM
ŠIOS KNYGOS GALE.
ATSARGIAI IŠTRAUK JĮ.
PERSKAITYK ANĖS PRADĖTĄ
SKAITYTI TEKSTĄ

Dabar jau, leisdamasis į nuotykius, neškis ir šį lapą.

Tau staiga išdžiūva burna. Šnibždi:

– Labai nekaip skamba!

Tomas apsižvalgo.

– Ar tie koboldai tikrai čia? – klausia.

– Akivaizdu, štai vienas! Ir ten... ir ana ten...

Kiekgi jų čia?

KIEK KOBOLDŲ APTIKAI?